

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 266 FEUF och principen om likabehandling, såsom den slås fast i artikel 20 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan), på grund av att sökanden har behandlats annorlunda i förhållande till övriga sökande som deltagit i urvalsförandet.

Beloppet på 5 000 euro kan inte anses försätta sökanden i samma situation som andra sökande som, på grund av att likabehandlingsprincipen har åsidosatts, har förts upp på reservlistan eller fått en fördelaktigare ersättning.

2. Andra grunden: Åsidosättande av rätten till försvar/rätten till domstolsprövning, som slås fast i artikel 47 i stadgan, samt principerna om god förvaltning, omsorgsplikt och motiveringskyldighet, vilka slås fast i artikel 41 i stadgan.

Vad gäller åsidosättandet av rätten till försvar/rätten till domstolsprövning gör sökanden gällande att det enda skälet till EUIPO:s vägran att beakta möjligheten till förflyttning är att sökanden har utnyttjat sin rätt att ge in ett klagomål. Enbart den omständigheten att sökanden har gett in ett klagomål kan inte med framgång åberopas för att motivera administrationens underlåtenhet att på ett korrekt sätt följa domen i mål T-610/18, ZR/EUIPO.

Vad gäller åsidosättandet av principen om god förvaltning, omsorgsplikt och motiveringskyldighet gör sökanden gällande följande:

- För det första har EUIPO inte beaktat alla omständigheter som kan påverka dess beslut, eftersom rättsligt hållbara lösningar har tillbakavisats och den alternativa möjligheten inte har beaktats.
- För det andra kan skriftväxlingen mellan sökanden och EUIPO som grundade sig på en möjlighet som administrationen övervägt knappast anses utgöra en övergripande dialog inriktad på att finna en rättvis lösning.

Talan väckt den 8 november 2022 – van der Linde mot Europeiska datatillsynsmannen

(Mål T-678/22)

(2023/C 24/62)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Frank van der Linde (Nederländerna) (ombud: advokaten C. Forget)

Svarande: Europeiska datatillsynsmannen

Yrkanden

Sökanden har yrkat att tribunalen ska

- fastställa det angripna beslutet⁽¹⁾ i den del Europol åläggs att ge sökanden tillgång till samtliga uppgifter som rör honom, i enlighet med artikel 36.2 i förordning nr 2022/991,⁽²⁾
- i övrigt ogiltigförklara datatillsynsmannens beslut i den del det inte ger sökanden tillräckliga garantier, eftersom det inte föreskriver någon frist för att verkställa beslutet, och inte föreskriver någon tillräcklig påföljd gentemot Europol, vilket de facto innebär att sökanden berövas sin rätt till tillgång till uppgifterna och sin rätt till ett effektivt rättsmedel i den mening som avses i artiklarna 8 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- alternativt tillerkänna sökanden ett preliminärt belopp på 1 euro för den ideella skada som han lidit, och
- under alla omständigheter förplikta Europeiska datatillsynsmannen att ersätta rättegångskostnaderna i enlighet med vad sökanden har angett i ansökan.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan har sökanden åberopat en enda grund avseende åsidosättande av artiklarna 8 och 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna.

- (¹) Europeiska datatillsynsmannens beslut av den 8 september 2022 i ärende 2020 avseende ett klagomål mot Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol).
- (²) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/991 av den 8 juni 2022 om ändring av förordning (EU) 2016/794 vad gäller Europols samarbete med privata parter, Europols behandling av personuppgifter till stöd för brottsutredningar och Europols roll inom forskning och innovation (EUT L 169, 2022, s. 1).

Talan väckt den 14 november 2022 – Spanien mot kommissionen

(Mål T-681/22)

(2023/C 24/63)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Konungariket Spanien (ombud: A. Gavela Llopis och M.J. Ruiz Sánchez)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens genomförandeförordning (EU) 2022/1614 (¹) av den 15 september 2022 om fastställande av befintliga djuphavsfiskeområden och av en förteckning över områden där känsliga marina ekosystem förekommer eller sannolikt förekommer, med avseende på upprättandet av en förteckning över områden där förekomsten av känsliga marina ekosystem eller möjligheten att de finns är känd, vilken finns i förordningens artikel 2 och bilaga II,
- i andra hand ogiltigförklara artikel 9.6 och 9.9 i förordning 2016/2336 (²) med stöd av artikel 277 FEUF, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Genomförandeförordning 2022/1614, i den mån den fastställer de områden där förekomsten av känsliga marina ekosystem eller möjligheten att de finns är känd, strider mot grundförordningen och proportionalitetsprincipen.

— I detta avseende ska noteras

- 1) att utelämnandet av analysen av påverkan av fasta djuphavsfiskeredskap strider mot grundförordningen och proportionalitetsprincipen, och
- 2) att identifiering av områden där förekomsten av känsliga marina ekosystem eller sannolikheten att de finns är känd strider mot grundförordningen och proportionalitetsprincipen.

2. Andra grunden, gällande invändningen om rättsstridighet som riktas mot artikel 9.6 och 9.9 i förordning 2016/2336

— I detta avseende ska noteras

- 1) Hänvisningen till en genomförandeakt för att komplettera väsentliga delar av förordning 2016/2336 strider mot artikel 291 i EUF-fördraget.